Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

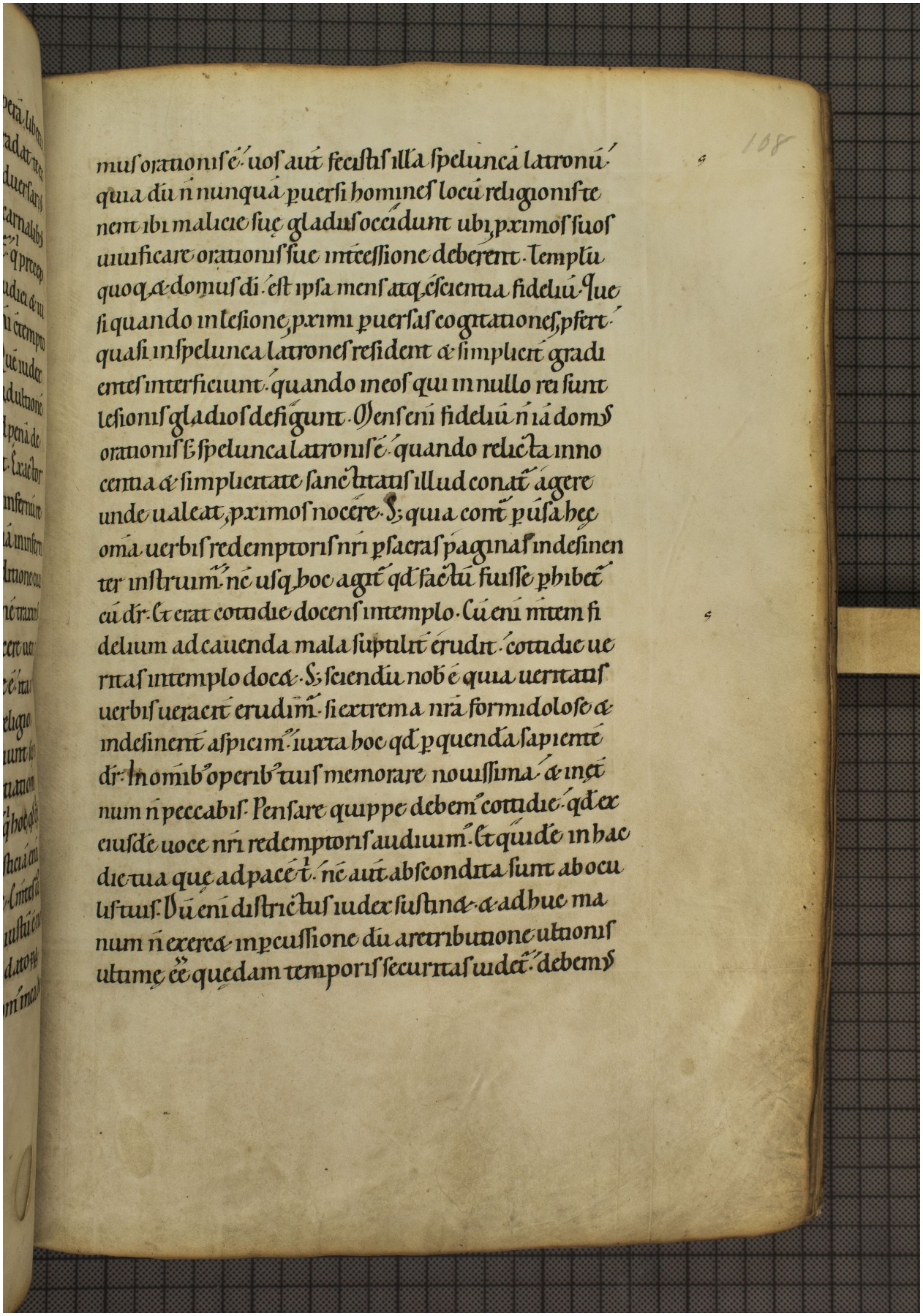

108

mus orationis é. uos aut fecistis illa spelunca latronú
quia diu ñ nunquá puersi homines locú religionis te
nent ibi malicie suę gladius occidunt ubi primos suos
uiuificare orationis sue intercessione deberent. Templu
quoq; a domus di. est ipsa mens atq; sciencia fidelium. Que
si quando in lesione primi puersas cogitationes, pfert.
quasi in spelunca latrones residentes a simplicit gradi
entes interficiunt. quando in eos qui in nullo rei sunt
lesionis gladios defigunt. Oens enim fidelium ñ iá domus
orationis sed spelunca latronis é. quando relicta inno
centia a simplicitate sanctitatis illud conat agere
unde ualeat primos nocere. Sed quia cotm pusa hec
oma uerbis redemptoris nri psacras paginas indesinen
ter instruim. nc usq; hoc agit qd facetú fuisse phibet
cú dr. Et erat cotidie docens in templo. Cú enim mtem fi
delium ad cauenda mala suptulit erudit. cotidie ue
ritas in templo doca. Sed sciendu nob é quia ueritatis
uerbis ueracit erudim. si extrema nra formidolose a
indesinent aspicim. iuxta hoc qd p quenda sapiente
dr. In omib operib tuis memorare nouissima a inci
num ñ peccabis. Pensare quippe debem cotidie. qd ex
eusde uoce nri redemptoris audiuim. Et quide in hac
die tua que ad pace t. nc aut abscondita sunt ab ocu
lis tuis. Vú enim districtus iudex sustina. a adhuc ma
num ñ exerca in percussione diu a retributione ultionis
ultime ee quedam temporis securitas uidet. debemus